

Alenka Klopčič
Gogijev rojstni dan in špargljeva zabava
Ilustrirala Maja Lubi

www.ekoknjiga.eu

Lektorirala Maja Sušin
Grafično uredil Anže Prohinar
Izdajatelj Eko knjiga d.o.o.

Lukovica 2012
1. izdaja, 1. natis
Naklada: 500 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32
087.5

KLOPČIČ, Alenka
Gogijev rojstni dan in špargljeva zabava / Alenka Klopčič ;
ilustrirala Maja Lubi. - Lukovica : Eko knjiga, 2012

ISBN 978-961-93140-6-7

259689728

Alenka Klopčič

Gogijev rojstni dan in špargljeva zabava

Ilustrirala Maja Lubi

Gogi in prijatelji

»Gogi, odpri! Gogi, nujno je!«

Gogi se je kar ustrašil nenadnega udarjanja po vratih njegove male lesene kočice, v kateri je le redko gostil obiskovalce, ker je bila tako majhna. Pa vendar je imel ta svoj domek nepopisno rad. Bil je ravno prav velik zanj, v njem je imel mizico in nekaj stolčkov, majhno kuhinjo in seveda udobno posteljico.

»Hej, Gogi, si doma? Daj, odpri!«
je spet zadonelo pri vhodnih vratih.

»Ja, ja, že prihajam!« je malce nejevoljno odvrnil Gogi, ki je bil še čisto razmršen, saj je po dolgi noči jadranja po morju – seveda le v sanjah – komaj sedaj odprl oči. Ko se je dvignil iz postelje, je imel usta še čisto suha, noge pa so ga nesle še malo postrani.

Komaj je odprl vrata, že se je zaslišalo glasno gruljenje njegovih prijateljev – Rozi, Taše in Pepija:

»Vse najboljše za té, vse najboljše za té, vse najboljše, dragi Gogi, vse najboljše za té!«

Gogi je okamenel. Še preden se je prav dobro zavedel, je zaloputnil vrata, prijatelji pa so se le debelo spogledali.

»Ammm, družba, se lahko oglasite kasneje? Zdajle ni najboljši čas, pa glava me boli,« si je hitro izmislil Gogi, še vedno naslonjen na notranjo stran vrat in prestrašen, da ne bi hoteli prijatelji kar vstopiti.

»Gogi, je vse v redu?« je zanimalo Rozi.

»Kaj je narobe?« je zaskrbelo tudi Tašo.

»Saj pravim, da me boli glava. Pridite kasneje, boste? Ammm, recimo čez tri ure, velja?« je mencial Gogi, ki je že brskal po hladilniku in ugotavljal, da razen že čisto rjavega bananinega soka in plesnivega sira prijateljem nima česa ponuditi.

Povsem je pozabil na svoj rojstni dan in verjetno bi, četudi ne bi pozabil nanj, pozabil na to, da bi bilo lepo pripraviti rojstnodnevno zabavo za prijatelje.

»Dobro, Gogi, se bomo vrnil, a to, da si nam zaloputnil vrata pred nosom, ni bilo prav lepo od tebe,« je bil užaljen Pepi. »Pa vse najboljše!«

»Ja, vse najboljše!« sta v en glas pridali še deklet, ko se je pisana družina odmajala po lesenem pomolčku, ki je vodil do Gogijeve lesene kočice, pod katero je valovalo morje, nad njo pa so krožile ptice. Ena od njih je bila tudi sraka Marta, ki je priletela na Gogijevo kuhinjsko okno.

»Kra-kra! Vse najboljše, mali! Kra-kra!« je zakrakala stara sraka, ki je na Gogija pazila, odkar se je - kot bi priletel z neba - znašel prav na mestu, kjer je zdaj stala njegova kočica. Prav ona je določila, da je danes njegov rojstni dan.

»Hvala,« je užaloščeno odvrnil in zaprl hladilnik.

»Kra-kra, kaj te muči, Gogi?« je Marta opazila njegovo žalost.

»Čisto sem pozabil na svoj rojstni dan in seveda na to, da bi moral pripraviti rojstnodnevno zabavo za prijatelje,« je dejal.

»Kra-kra. Gogi, zabava bi morala biti zate, tvoji prijatelji pa bi se veselili s teboj. Kra.«

»Ja?«

»Ja. Kra!« je dejala. »Daj, ti bom pomagala pripraviti zabavo. Imaš šparglje?« je postala poskočnejša Marta.

»Šparglje?«

»Ja, saj veš, zelene in včasih tudi bele bilke, ki jim pravimo tudi beluši. Včasih so jih uporabljali kot zdravilo, danes pa vemo, da niso le izjemno zdravi, ampak tudi zelo okusni,« je zdrdrala Marta, ki začuda ni zakrakala med svojim govorom. »Obožujem jih! Kra!« je bila navdušena.

»Dobro, ampak kje naj jih dobim tako hitro? Pa še pripraviti jih moram. Prijatelji se vrnejo že čez tri ure!« je bil nestrpen Gogi.

»Počasi, počasi, kra. Spomladi jih je vse polno, zato jim pravimo tudi znanilci pomladi. Takoj jih greva lahko nabrat, potem pa pripraviva nekaj okusnih jedi. Če se bodo prijatelji vrnili prej, bodo še oni malo pomagali, velja? Kra-kra!«

»Velja!« se je prvič v tem jutru zasmel Gogi. Odhitel je iz kočice, še preden je sraka Marta došla, da mora hitro zleteti za njim, da ga usmeri tja, kjer rasejo šparglji.

Grmičevje in kača Mia

»Kra! Gogi, tule morava!« je Marta zakrilila nad njegovo glavo in s kljunom pokazala proti gostemu grmičevju.

»Uf, a tja se moram splaziti?« ni bil več tako navdušen Gogi, ki je enkrat že naletel na ne prav prijazno kačo prav v tem grmičevju, v katerega je prilezel, da bi se najedel mamljivih sladkih jagodk.

»Misliš, da tu ni kač?«

»Ja, seveda so! Kra!« se je zarežala Marta. Njen smeh je zaradi krakanja, ki ga je spremljalo, Gogiju zvenel kar malo strašljivo.

»Kar brez skrbi. Kače ti ne bodo nič naredile, Gogi. Kra!« je dodala, ko jo je popustil smeh in je Gogi še vedno užaljeno stal pred njo. Videti je bilo, kot da se nima nobenega namena podati skozi grmičevje, za katerim so brezsravno poganjali debeli in malce tanjši zeleni šparglji.

»Dobro, dobro, oprost. Kra. Poglej, kače bodo hude le, če jim stopiš na rep ali jih prestrašiš. Rade imajo zasebnost, a tega jim ne moreš zameriti, saj jo imaš rad tudi sam. Priznam, tudi sama sem bolj samotarske sorte,« je Marta poskušala popraviti Gogijevo razpoloženje.

»Pazi le, da ne pohodiš kakšne kače, ki se ravno sonči. Lahko pa jim tudi naznaniva, da prihajava ... S požvižgavanjem! Kra!« je bila sraka vesela svoje domiselnosti in si zažvižgala.

»Hm ...« Gogi še vedno ni bil prepričan, da si želi nadaljevati pot skozi grmičevje. Vedel pa je, da je prijatelje, ki so ga obiskali za rojstni dan, hudo razočaral, ker jim ni odprl vrat. Želel se jim je odkupiti s špargljevo zabavo. Ni mu preostalo drugega, kot da uboga srakine nasvete.

»Prav, pa pojdiva!« Gogija je v njem zakoreninjen strah pred kačami prav pognal skozi grmovje in v tej vnemi je pozabil na Martino opozorilo, naj previdno stopa. Tudi njenega žvižganja ni več slišal.

»Auuuu! Ssss!« je iznenada zaslišal sikajoč krik.

Gogi je obstal kot okamenel. Počutil se je, kot da bi mu zaledenela kri.

»Ojoj,« je požrl slino in postal popolnoma rdeč, ko se je nadenj dvignila velika sivkasta kača z rožičkom na glavi. Njen rep je bil na spodnji strani že sicer rdečkaste barve, zdaj, ko je na njem z vso težo pristal še Gogi, pa je prav žarel.

»Emm, oprost, nisem hotel,« se je hitel opravičevati Gogi. »Prehitro sem stekel skozi grmičevje in takoj sem se znašel na drugi strani ... Nisem pričakoval, da bo tu že jasa in da se ti sončiš na njej,« je kar drdral in ponavljal zmedene misli in vedno bolj ga je grabil strah.

»Hej, Mia! Kra!« je naenkrat nad modrasom zaprhutala sraka Marta, ki je po Gogijevem občutku nekam dolgo ni bilo na spregled.

»Sss,« se je stran od Gogija in proti nebu ozrla kača, ki ji je bilo očitno ime Mia.

»Oho, Marta! Ssss. Že dolgo te nismo videli tu naokrog, sss,« je siknila kača, ki je bila, kot kaže, prijetno presenečena.

»Ja, malo tu, malo tam pa minejo dnevi, saj veš. Kra!« je skomignila Marta. »To je pa naš Gogi! Kra!« je pomignila proti Gogiju, ki je še vedno otrpel od strahu stal za veliko sivo kačo.

»J-j-ja, jaz s-s-sem Gogi,« je plaho pomahal kači, ki se je spet sunkovito zazrla vanj in ga skoraj zadela z rožičkom na koncu svojega nosu.

»Živijo, Gogi! Drugič pa malo bolj previdno stopaj in se ne zaletavaj v druga bitja,« se mu je nasmehnila kača in mu podala svoj rep, ki je bil sedaj že manj žareč. »Jaz sem Mia. Ssss.«

Kača se je zasmejala, krakajoče se je njenemu smehu pridružila tudi Marta. Gogi, ki je le nerodno postopal na mestu, pa si je močno oddahnil in se navsezadnje tudi sam nasmehnil svojemu strahu.

Mia

Nabiranje špargljev

»Najlepša hvala, Mia!«

»Hvala, prijateljica! Kra!«

Gogi in Marta sta se zahvalila kači, ki jima je pokazala pot do najboljših špargljev v tej dolini. Ko so prijetno poklepetali, so se naužili še sladkih jagodk – prav takšnih, ki si jih je Gogi zaželel že zadnjič, ko je naletel na ne najbolj prijazno kačo. Zdaj je vedel, da je bila sitna zato, ker ji je verjetno stopil na rep.

»Vabljen na špargljevo zabavo danes popoldne!« je še zaklical za njo Gogi, ki je prekipeval od veselja, da je njegov strah popustil. Spoznal je, da je bil verjetno zadnjič tudi sam malo kriv za to, da prvo srečanje s kačo ni bilo najbolj prijetno. Povrhu vsega pa je danes dobil tudi novo kačjo prijateljico!

»Z veseljem, Gogi!« je sikajoče zavpila nazaj Mia in se spet predala toplemu spomladanskemu soncu.

Gogi in Marta sta kar poletela proti pravemu bogastvu špargljev, ki so – kot se je zdelo – skorajda tekmovali, kateri bo zrasel višje.

»Ne pravimo jim brez razloga kraljeva vrtnina, kra!« je bila navdušena Marta in že začela kljuvati v debelo steblo zelenega šparglja, ki ga je izbrala že iz zraka.

Ko je iz stebelca priteknel sok, je prihitel še Gogi in ga na mah izpil. »O, tole je pa okusno!« se je obliznil in se pobožal po trebuščku.

»Sem ti rekla, kra! Brž naberiva nekaj stebel in se vrniva v kočico! Kra.«

Gogi je hitro natrgal nekaj stebel. Z debelejšimi se je malce bolj utrudil kot s tanjšimi, katerih sok je bil še bolj sladek. Marta pa je zgrabila dve špargljevi stebelci v svoj kljun in zmagoslavno zakrilila s perutmi.

»Ja, greva!« se je nasmehnil Gogi in s šopom špargljev pod ročico stekel nazaj, od koder sta prišla v to špargljevo deželico.

»Joj, ko bi vas lahko vse odnesel s seboj,« si je potihem rekel, ko je poželjivo gledal šparglje, mimo katerih je tekkel. Zdelo se je, da se prav nagajivo nastavljajo nežnim sončnim žarkom.

Priprava na zabavo

»U, kako so sveži! Njami! Kra,« je bila še vedno požrešna Marta. Nestrpno je poskakovala okoli Gogija, ki je pridno razrezal sveže in oprane šparglje.

»Marta, malo počakaj, da ne boš preveč sita že pred zabavo,« jo je opozoril Gogi. Želel si je, da bi bili njegovi prijatelji zadovoljni in da bi zabava zares uspela. Pridno je sekljal stebelca špargljev dalje.

»Dobro, dobro, kra. Potem pa najbolje, da streseš nekaj špargljev v slano vodo in jih kratek čas kuhaš. To bo izvrstna špargljeva juhica. Ta dva velika šparglja bom medtem napolnila z mladim sirom, ki sem ga zjutraj prinesla s seboj. Jedli bomo gratinirane šparglje! Za konec bova iz najslajših stebelc spekla še špargljevo torto. Kra!« je navdušeno zaprhutala Marta.

Gogi je storil, kot je rekla sraka, le da si je vzela čas še za pripravo sočne špargljeve solate, ki ji je dodal jogurt – tega je tudi še našel v hladilniku – in jo pokapal z limoninim sokom. V hladilniku in Gogijevi shrambici sta na srečo našla še nekaj surovin in dodatkov, s katerimi sta pripravila še veliko špargljevo torto.

Povsem sta pozabila na čas. Tedaj pa sta zaslišala smeh in glasove Gogijevih prijateljev: »U, kako diši! – Ja, prav lačna sem postala! – Tudi jaz, ja!«

Špargljeva zabava

Še preden je pozvonilo, je Gogi odprl vrata in jih pozdravil:
»Živijo, družba!«

»Hej, Gogi!« se je nasmehnil Pepi.

»Živijo! Je glavobol popustil?« se je namuznila Rozi in pomežiknila Taši.

»Ja, si kaj bolje?« je dodala Taša in nazaj pomežiknila Rozi.

Gogi je bil skrušen: »Glede tistega zjutraj ...«

»Ni ti treba pojasnjevati, prijatelj,« ga je prekinil Pepi.

»Ja, saj vemo,« je rekla Taša.

»Spet si pozabil na svoj rojstni dan,« jo je dopolnila Rozi.

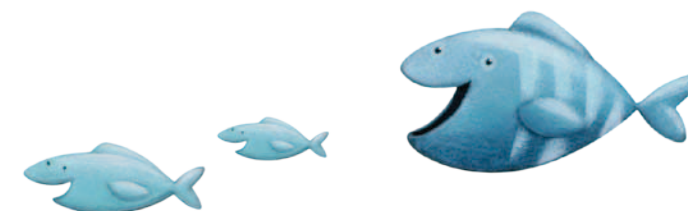
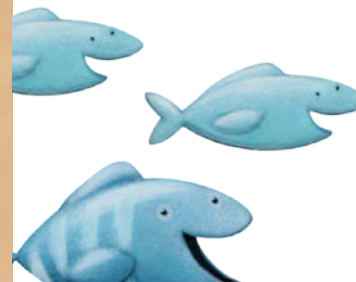
Gogiju je bilo po eni strani nerodno, po drugi strani pa je bil vesel, da ga prijatelji tako dobro poznajo in potemtakem verjetno niso bili tako zelo razočarani, kot se je bal.

»Ja, res je,« je priznal. »Zdaj pa kar pozabite na jutranje razočaranje, ko sem vam pred nosom zaprl vrata. Z Marto sva namreč pripravila takšno pojedino, kot je še niste imeli!« je od razburjenja zaploskal.

»No, diši že tako, da ti verjamemo,« se je nasmehnila družčina. »Naj ti najprej zapojemo!« je predlagal Pepi.

V tistem hipu se je na vhodnih vratih prikazala še Mia in zasikala v pozdrav, na strehi Gogijeve kočice so pristale ptice – od drugih srak in galebsov do golobov in vrabčkov, pod pomolom pa so obstale jate malih in velikih ribic. Vsi so mu zapeli:

»Vse najboljše za té, vse najboljše za té,
vse najboljše, dragi Gogi, vse najboljše za té!«

»Jupi! Jee! Bravo!« so se veselili in kar plesali od veselja.

»Vse najboljše, mali, kra!« je Gogiju voščila še Marta.

Tedaj so mu vsi skupaj predali darilo. Velik cvetlični lonec s pisano pentljo, v katerem so bili posajeni šparglji, ki so se prej hudomušno nasmihali sončku.

»Ne bo treba več skakati po kačjih repih, sss,« se je nasmehnila kača Mia.

»Šparglje boš lahko gojil kar doma!« je bila vesela Rozi.

»Kako ste pa vedeli, da bi jih rad imel doma?« je bil začuden Gogi.

»Marta nam je povedala,« je iskreno odgovorila Taša.

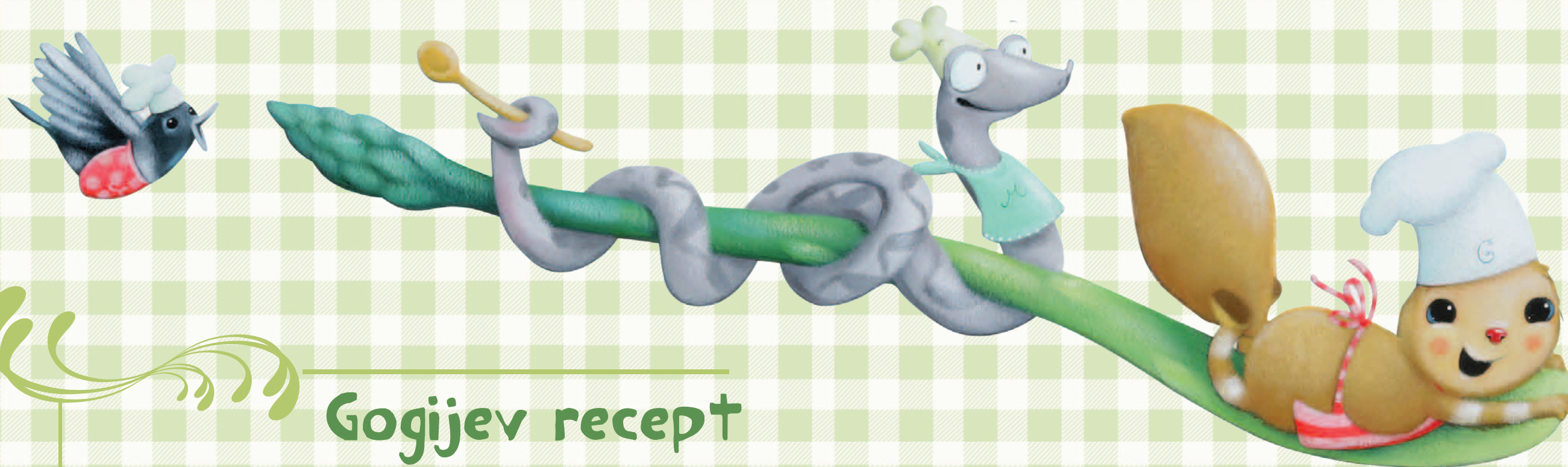
»Hm, kra,« se je namuznila Marta. Pepi jo je objel okoli pernatih ramen in v smehu dodal: »Ko si ti tekel skozi grmičevje in tik preden si pohodil Mio – o čemer zdaj govori že vsa obala, mimogrede – je priletela k nam, ko smo se v sosednjem grmu sladkali z jagodičjem, ki smo ti ga želeli zjutraj podariti za rojstni dan. Takrat nam je predlagala, da ti podarimo lonec rastočih špargljev.«

»A tako, Marta? Zato te tako dolgo ni bilo, ko sem naletel na Mio. Jaz pa sem se od strahu skoraj onesvestil!« je sedaj ugotovil Gogi.

Vsi so se zasmeli in smeh tega večera sploh ni več zapustil Gogijeve kočice.

Špargljeva zabava se je začela, Gogi pa je bil presrečen, kako dobro se je izteklo glede na jutranjo zadrego. Bogato je pogostil prijatelje, odpravil svoj strah in spoznal kačo Mio. Povrhu vsega pa se je veselil naslednjih dni, ko mu bodo na okenski polici v velikem loncu poganjali dišeči šparglji.

Gogijev recept za špargljevo pito

Za štiri (4) osebe potrebuješ:

- 28 poganjikov špargljev,
- 125 ml nemastnega jogurta,
- 1 žlico zdrobljenega sira s plesnijo,
- 60 ml limoninega soka,
- 1 žlico sesekljanega drobnjaka,
- 1 strok česna,
- 2 paradižnika,
- ½ skodelice sesekljanega koromača.

Šparglje skuhaš in ohladiš. Jogurt in sir ob stalnem mešanju segrevaš, dokler se sir ne razpusti. Odstaviš s štedilnika in primešaš limonin sok, drobnjak in česen.

Šparglje razporediš po krožniku, okrog njih položiš krhlice paradižnika in preliješ z jogurtovo polivko.

Soliš, popraš in okrašiš s koromačem.